62.
17. Bochner BS, Schleimer RP. The role of adhesion molecules in human eosinophil and basophil recruitment. J Allergy Clin Immunol 1994; 94: 427-38.
18. Egesten A, Gullberg U, Olsson I, Richter J. Phorbol ester-induced degranulation in adherent human eosinophil granulocytes is dependent on CD11/CD18 leukocyte integrins. J Leukoc Biol 1993; 53: 287-93.
19. Horie S, Kita H. CD11b/CD18 (Mac-1) is required for degranulation of human eosinophils induced by human recombinant granulocyte-macrophage colony-stimulating factor and platelet-activating factor. J Immunol 1994; 152: 5457-67.
21. Kita H, Gleich GJ. Eosinophils and IgE receptors: A continuing controversy. Blood 1997; 89: 3497-501.
23. Wong DTW, Weller PF, Galli SJ, Elovic A, Rand TH, Gallagher GT et al. Human eosinophils express transforming growth factor α. J Exp Med 1990; 172: 673-81.
24. Egesten A, Calafat J, Knol EF, Janssen H, Walz TM. Subcellular localization of transforming growth factor α in human eosinophil granulocytes. Blood 1996; 87: 3910-8.
25. Wong DTW, Elovic A, Matossian K, Nagura N, McBride J, Chou MY et al. Eosinophils from patients with blood eosinophilia express transforming growth factor β_1. Blood 1991; 78: 2702-7.
26. Weller PF. Lipid, peptide, and cytokine mediators elaborated by eosinophils. In: Smith H, Cook M, eds. Immunopharmacology of eosinophils: The handbook of immunopharmacology. London: Academic Press Ltd, 1993: 25-42.
28. Stern M, Meagher L, Savill J, Haslett C. Apoptosis in human eosinophils. Programmed cell death in the eosinophil leads to phagocytosis by macrophages and is modulated by IL-5. J Immunol 1992; 148: 3543-9.
30. Butterfield JH, Gleich GJ. Response of six patients with idiopathic hypereosinophilic syndrome to interferon alfa. J Allergy Clin Immunol 1994; 94: 1318-26.

En fullständig referenslista kan erhållas från Arne Egesten, Invärtesmedicinska kliniken, Universitetssjukhuset MAS, 205 02 Malmö.

Summary

New light shed on the enigmatic eosinophil granulocyte; protective against infection, but may also trigger allergy and asthma

Arne Egesten

Läkartidningen 1998; 95: 850-9

Eosinophils normally constitute only a few per cent of circulating leucocytes, though they are more numerous in tissues vulnerable to attack by environmental micro-organisms. Eosinophils can kill invasive parasites, but also possess immunoregulatory functions and may be involved, for example, in the connective tissue remodelling that occurs in conjunction with inflammation. Although their effects may be beneficial to the host, for instance in the event of helminthic infestation, they may also cause tissue damage, for example in allergy and asthma. Recent years have witnessed manifest advances in our knowledge of these fascinating but still enigmatic cells.

Correspondence: Dr. Arne Egesten, Dept. of Medicine, Lund University, Universitetssjukhuset, Malmö, S-205 02 Malmö.

KORTKLIPPT

Inga tecken på överrisk av bröstimplantat

Bröstimplantat av silikon har i fallrapporter och små studier förknippats med ökad risk för bindvävssjukdom, en risk som inte kunnat bekräftas i större studier. Visserligen tydde en undersökning av nära 400 000 amerikanska sjukvårdsanställda på att det kunde finnas en något förhöjd risk, men den byggde på deltagarnas egna uppgifter i en enkät, dvs överrapportering och osäkerhet om den exakta diagnosen gjorde resultaten osäkra.

Nu redovisas i *BMJ (1998; 316: 403-4, 417-22)* en svensk studie av kvinnor som 1964–1993 antingen fick bröstimplantat eller genomgick bröstreducerande kirurgi. I den förra gruppen (7 442 kvinnor) lades 29 in på sjukhus på grund av säkerställd bindvävssjukdom mot 14 i den senare gruppen (3 353 kvinnor). Enligt sjukhusstatistiken skulle man förväntat 25,5 respektive 10,5 inläggningar i grupperna.

Implantat innebar ingen signifikant överrisk för de aktuella sjukdomarna (reumatoid artrit, systemisk lupus erythematosus, systemisk skleros, dermatomyosit och Sjögrens syndrom) jämfört med förväntad incidens i befolkningen som helhet. Risken att bli inlagd för dessa sjukdomar var något lägre för kvinnor med implantat än för dem som genomgått bröstreduktion.

Studien bygger på noga granskade journaler från sjukhus, och den avslöjade många registreringsfel. I en del fall hade patientens egna uppgifter om tidigare diagnos accepterats och registrerats okritiskt.

En svaghet i studien är att den endast gäller inlagda patienter, inte dem som behandlats i öppen vård. Forskarna påpekar emellertid att sjukdom hos kvinnor med bröstimplantat sannolikt upptäcks tidigt, eftersom de kontrolleras oftare än andra.

Risken för ruptur och läckage i samband med åldrande silikonimplantat motiverar kontroller, vilket belystes vid riksstämman 1997 (se *Läkartidningen 50/97*).

Förebygger vaccin pneumoni hos äldre?

Individer som läggs in på sjukhus på grund av lunginflammation löper hög risk att få samma sjukdom senare – återfallsrisken var så hög som 17 procent under 2,5 års uppföljning i en svensk studie av 691 inlagda immunkompetenta patienter mellan 50 och 85 år *(Lancet 1998; 351: 399-403)*.

Vaccinering med 23-valent pneumokockvaccin (Pneumovax) av 339 patienter gav inte bättre skydd mot ny lunginflammation över huvud taget eller mot pneumokockorsakad pneumoni än placebovaccinering av 352 patienter. Ingen skillnad i dödlighet noterades emellan grupperna, men vaccinet tycks ge mellan 50 och 80 procents skydd mot invasiv pneumokocksjukdom hos immunkompetenta äldre, konkluderar forskarna.

Studien var dubbelblind och randomiserad. Av de 1 549 patienter som preliminärt uppfyllde studiekriterierna uteslöts 894 på grund av malign eller annan kronisk sjukdom, immundefekt eller misstanke om att de inte skulle kunna följa studieinstruktionerna. 223 vägrade delta i studien. Denna avbröts i förtid sedan granskningskommittén funnit att studien var för liten för att kunna påvisa någon skyddseffekt av vaccinet.

Njurar från hjärtdöda för transplantation

År 2000 beräknas 42 000 amerikaner stå på väntelista för njurtransplantation, men bara 8 600 får nu ny njure varje år, och 99 procent av organen kommer från hjärndöda individer med fungerande cirkulation. Tillgången på njurar för transplantation skulle öka med 2–4,5 gånger om man använde njurar också från människor vars hjärta slutat slå, påpekar amerikanska forskare som undersökt funktion och organöverlevnad för 229 njurar från hjärtdöda och 8 718 njurar från hjärndöda givare *(New England Journal of Medicine 1998; 338: 221-5)*.

Den transplanterade njuren fungerade aldrig i 4 procent av fallen med hjärtdöd givare mot 1 procent när givaren var hjärndöd; behovet av dialys under första veckan var 48 procent respektive 22 procent. Ett år efteråt var emellertid transplantatöverlevnaden 83 procent respektive 86 procent, och överlevnaden för njurar från hjärtdöda som dött av trauma var så hög som 89 procent.

En aktuell dansk översikt visar att ettårsöverlevnaden för transplanterade njurar är 70–90 procent, men att hälften av njurarna inte fungerar efter 7–9 år på grund av kronisk avstötning eller dysfunktion *(Ugeskrift for Læger 1998; 160: 794-9)*. I endast hälften av de fall där anhöriga till hjärndöda tillfrågas om donation kommer transplantation till stånd.

Yngve Karlsson, Läkartidningen